

กำลังใจจากคุณยาย

๑๗.๐๐น. พี่อาร์พันธุ์ต้องพาคุณยายไปที่เรือน
อีกหลังหนึ่งเพื่อให้ท่านอาบน้ำ เวลาที่คุณยายไม่อยู่ที่
เรือนหลังนี้ ข้าพเจ้าจะมารับบุญทำความสะอาดที่นี่

ขั้นตอนการทำความสะอาดเริ่มต้นจากกลองไล่
ผีอำนด้านบน ผีอำน ขอบหน้าต่าง และตัวภายใน
ห้องมีจิ้งจกหลงเข้ามาเมื่อไร ข้าพเจ้าจะต้องจับมัน
ออกไปให้ได้

การจับจิ้งจกนั้น ถ้ามันอยู่สูงติดเพดานก็ต้อง
เอาไม้กวาดเชยให้มันลงมาที่พื้น พอลงมาที่พื้นแล้ว
ก็โยนผ้าให้คลุมตัวมัน ไม่ให้มันรอดผ้าไปได้ แล้ว
ค่อย ๆ เอามือไปรวบชายผ้านั้น ให้จิ้งจกมันเข้าไปอยู่
ในผ้า จากนั้นก็นำไปปล่อยที่นอกกุฏิ

บางครั้งจิ้งจกตกใจ ถึงกับสลัดหางของมันให้
ขาดออกจากตัว เพื่อให้เราสนใจหางแทนตัวของมัน
จากนั้นมันก็หนีไปไหนต่อไหนได้ ข้าพเจ้าเพิ่งมารู้จัก
วิธีเอาตัวรอดของจิ้งจกก็ที่นี่เอง

หลังจากทำความสะอาดด้านบนเรียบร้อยแล้ว
จึงเก็บเศษฝุ่นที่ลงมาด้านล่าง การเก็บฝุ่นจะใช้

ไม้กวาดไม่ได้ เพราะการกวาดนั้นจะทำให้ฝุ่นฟุ้ง
กระจายมากขึ้น ต้องใช้ผ้าชุบน้ำบิดให้แห้งถูถอยหลัง
ไปเรื่อย ๆ ผ้าด้านที่เปื้อนฝุ่นจะพับกลับเข้าไปอยู่ด้านใน
สลับด้านผ้าไปสลับมาจนกระทั่งใช้ผ้าครบทุกด้าน

วันนี้...กูยังไม่เสร็จเลย แต่คุณยายกลับมาที่
ห้องแล้ว ท่านเดินมานั่งที่เก้าอี้ตัวเดิม...แล้วท่านก็พูดว่า
“ขยันจังเว้ยไอ้หลานน้อย” ข้าพเจ้ารู้ว่า พี่อาร์พันธุ์ยังอยู่
กับคุณยายเลยไม่ได้หันไปหาท่าน ยังคงถูต่อไปเรื่อย ๆ
การถูห้องในครั้งนี้ ข้าพเจ้าสังเกตเห็นว่า ถ้าดูด้วยตา
เปล่าพื้นห้องนี้ไม่สกปรกเลย เพราะมองไม่เห็นฝุ่นแม้
สักนิดเดียว แต่เมื่อใดที่เราเอาผ้าขี้ริ้วที่สะอาดมาถูห้อง

เราก็จะเห็นฝุ่นนั้นติดเต็มผืนผ้า จึงได้ข้อคิดสอนตัว
เองว่า “แม้บางครั้งเราอาจไม่มีความรู้สึกนึกคิดที่ไม่ดี
อยู่ในใจเลย แต่ก็เลสที่ตกตะกอนนั้นยังคงมีอยู่ ถ้า
ใจเราใสสะอาดจริงก็จะมองเห็นได้ เหมือนผ้าขาวที่
สะอาดผืนนี้ที่ทำให้มองเห็นสิ่งสกปรกได้ชัดเจน”

ขณะที่ข้าพเจ้าดูมาใกล้บริเวณเก้าอี้νωมที่คุณยาย
นั่งอยู่ ท่านเอื้อมมือมาแตะแผ่นหลังของข้าพเจ้าและ
ท่านก็พูดว่า “เอาบุญกับยายนะไอ้หลานน้อย เราทำอะไร
ไว้ เราก็ได้อย่างนั้นแหละ”

ข้าพเจ้ารับรู้ว่ สิ่งที่คุณยายพูดนั้น คือ กำลังใจ
ที่เต็มเปี่ยมที่บอกให้รู้ว่ ไม่ว่าเราจะทำอะไรก็ตามใน
บุญสถานแห่งนี้

สิ่งที่เราได้รับนั้นเป็นสิ่งที่มีความมากที่สุด
สิ่งนั้นก็คื...บุญนั่นเอง

“สิ่งที่มีความที่สุด อาจไม่ใช่สิ่งที่เราจับต้องได้ด้วยกาย
หรือมองเห็นได้ด้วยตา
แต่ถ้าใจของเรารับรู้ได้ สิ่งนั้นย่อมมีค่ามากกว่าสิ่งใด ๆ”

